

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-601/15 PPU

J. N.
proti
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State (Holandsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Naliehavé prejudiciálne konanie — Normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu — Smernica 2008/115/ES — Legálny pobyt — Smernica 2013/32/EÚ — Článok 9 — Právo zostať v členskom štáte — Smernica 2013/33/EÚ — Článok 8 ods. 3 prvý pododsek písm. e) — Zaistenie — Ochrana národnej bezpečnosti alebo verejného poriadku — Platnosť — Charta základných práv Európskej únie — Články 6 a 52 — Obmedzenie — Proporcionalita“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 15. februára 2016

1. *Základné práva — Európsky dohovor o ľudských právach — Nástroj, ktorý nebol formálne začlenený do právneho poriadku Únie*

(Článok 6 ods. 3 ZEÚ; Charta základných práv Európskej únie, článok 52 ods. 3)

2. *Hraničné kontroly, azyl a prístahovalectvo — Azylová politika — Normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu — Smernica 2013/33 — Článok 8 ods. 3 prvý pododsek písm. e) — Zaistenie z dôvodov verejného poriadku a verejnej bezpečnosti — Posúdenie platnosti uvedeného ustanovenia vzhľadom na články 6 a 52 Charty základných práv Európskej únie — Platnosť*

[Charta základných práv Európskej únie, článok 6 a článok 52 ods. 1 a 3; smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/33, článok 8 ods. 3 prvý pododsek písm. e) a článok 9 ods. 1]

3. *Hraničné kontroly, azyl a prístahovalectvo — Prístahovalecká politika — Vrátenie neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín — Štátny príslušník, ktorý je predmetom konania o návrat v zmysle smernice 2008/115 — Podanie žiadosti o azyl, ktoré podľa vnútroštátneho súdu spôsobuje neúčinnosť rozhodnutia o návrate prijatého predtým — Nepripustnosť — Povinnosť zabezpečiť potrebný účinok smernice 2008/115 — Povinnosť zachovávať lojálnosť*

(Článok 4 ods. 3 ZEÚ; smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115, odôvodnenie 4 a článok 8, a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/33, článok 8)

1. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 45, 46)

2. Neexistuje nijaká okolnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť článku 8 ods. 3 prvého pododseku písm. e) smernice 2013/33, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu, ktorý stanovuje možnosť zaistiť žiadateľa z dôvodov založených na ochrane národnej bezpečnosti alebo verejného poriadku, vzhľadom na článok 6 a článok 52 ods. 1 a 3 Charty základných práv Európskej únie.

Keďže ochrana národnej bezpečnosti a verejného poriadku predstavuje cieľ sledovaný uvedeným ustanovením, opatrenie spočívajúce v zaistení založené na tomto ustanovení skutočne zodpovedá cieľu všeobecného záujmu uznanému Úniou. Navyše ochrana národnej bezpečnosti a verejného poriadku prispieva aj k ochrane práv a slobôd iných. V tejto súvislosti článok 6 Charty základných práv Európskej únie uvádza právo každého nielen na osobnú slobodu, ale aj na bezpečnosť.

Pokiaľ ide o proporionalitu zásahu do práva na osobnú slobodu spôsobeného opatrením na zaistenie, zaistenie žiadateľa v prípade, ak si to vyžaduje ochrana národnej bezpečnosti alebo verejného poriadku, je samo osebe opatrením, ktoré umožňuje chrániť verejnosť pred nebezpečenstvom, ktoré môže vyplývať zo správania takej osoby, a teda je spôsobilé uskutočniť cieľ sledovaný článkom 8 ods. 3 prvým pododsekom písm. e) smernice 2013/33. Okrem iného tak zo znenia a kontextu, ako aj z vývoja článku 8 smernice 2013/33 vyplýva, že možnosť zaistiť žiadateľa z dôvodov založených na ochrane národnej bezpečnosti alebo verejného poriadku stanovená v odseku 3 prvom pododseku písm. e) tohto článku je podmienená dodržaním súboru podmienok, ktorých cieľom je prísne obmedziť použitie takejto opatrenia. V tejto súvislosti článok 9 ods. 1 smernice 2013/33 stanovuje, že žiadateľ je zaistený iba na čo najkratší možný čas a len pokiaľ pretrvávajú dôvody stanovené v článku 8 ods. 3 tejto smernice.

Napokon prísne obmedzenie právomoci príslušných vnútroštátnych orgánov zaistiť žiadateľa na základe článku 8 ods. 3 prvého pododseku písm. e) smernice 2013/33 je zaručené aj výkladom pojmov „národná bezpečnosť“ a „verejný poriadok“, ktoré sa nachádzajú v iných smerniciach, v judikatúre Súdneho dvora, pričom tento výklad sa uplatňuje aj v súvislosti so smernicou 2013/33.

Pojem „verejný poriadok“ totiž v každom prípade predpokladá popri porušení spoločenského poriadku, ktorým je každé porušenie zákona, existenciu skutočnej, existujúcej a dostatočne vážnej hrozby ovplyvňujúcej jeden zo základných záujmov spoločnosti.

Pojem „verejná bezpečnosť“ zahŕňa vnútornú bezpečnosť členského štátu, ako aj jeho vonkajšiu bezpečnosť. V dôsledku toho dosah na fungovanie inštitúcií a podstatných verejných služieb, ako aj prežitie obyvateľstva, rovnako ako riziko vážneho narušenia vonkajších vzťahov alebo mierového spoluzitia národov, alebo ešte dosah na vojenské záujmy môžu ovplyvňovať verejnú bezpečnosť.

(pozri body 53 – 55, 57, 62, 64 – 66, 82 a výrok)

3. V rámci vnútroštátnej judikatúry, podľa ktorej podanie žiadosti o azyl osobou, voči ktorej sa vedie konanie o návrate, má za následok automatický zánik platnosti každého rozhodnutia o návrate, ktoré bolo predtým prijaté v rámci tohto konania, vyžaduje potrebný účinok smernice 2008/115 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území, aby bolo možné pokračovať v konaní začatom na základe tejto smernice, v rámci ktorého bolo prijaté rozhodnutie o návrate, prípadne spojené so zákazom vstupu, v štádiu, keď bolo toto konanie prerušené z dôvodu podania žiadosti o medzinárodnú ochranu, len čo bude táto žiadosť zamietnutá v prvom stupni. Členské štáty sú totiž povinné neohroziť dosiahnutie cieľa sledovaného uvedenou smernicou, a síce vytvorenie účinnej politiky odsunu a vydávania neoprávnene sa zdržiavajúcich príslušníkov tretích krajín.

V tejto súvislosti tak z povinnosti členských štátov zachovávať lojalnosť stanovenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ, ako aj z požiadavky efektívnosti uvedenej najmä v odôvodnení 4 smernice 2008/115 vyplýva, že členské štáty majú povinnosť uskutočniť odsunutie uvedené v článku 8 ods. 1 tejto smernice v čo

najskoršom termíne. Táto povinnosť by pritom nebola dodržaná, ak by bolo odsunutie oneskorené z dôvodu, že konanie, aké je opísané vyššie, nemá po zamietnutí žiadosti o medzinárodnú ochranu v prvom stupni pokračovať v štádiu, keď bolo prerušené, ale sa má uskutočniť znova od začiatku.

Z toho, čo bolo uvedené, vyplýva, že prijatím článku 8 ods. 3 prvého pododseku písm. e) smernice 2013/33, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu, ktorý stanovuje možnosť zaistiť žiadateľa z dôvodov založených na ochrane národnej bezpečnosti alebo verejného poriadku, normotvorca Únie neporušil úroveň ochrany poskytovanú článkom 5 ods. 1 písm. f) Európskeho dohovoru o ľudských právach, keďže toto ustanovenie povoľuje zákonné zaistenie osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhostenie alebo vydanie.

(pozri body 75 – 78)